

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618200659
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1618200659.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom JUDr. Rastislavom Žigom v právnej veci žalobcu: R. C., narodený XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., zastúpený: D. R. J., advokátom, sídlom W. X/A, XXX XX U., proti žalovanému: T. H. H. M. SA, T. U. XXXX, H., konajúceho prostredníctvom organizačnej zložky: T. H. H. M. SA, pobočka zahraničnej banky P. 2, XXX XX T., zastúpený: I. kancelária F. Q., s.r.o., sídlom S. XX, XXX XX T., O.: XX XXX XXX, o zaplatenie: 10.440 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 10.440Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.440Eur od 17.03.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok z podanej žaloby vo výške 626Eur na účet Slovenskej pošty, a.s. podľa priloženého platobného predpisu do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca dňa 26.02.2018 doručil súdu žalobu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 10.440Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 10.440 Eur od 17.03.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.06.2012 žalobca uzatvoril s právnym predchodcom žalovaného spoločnosťou Cetelem Slovensko, a.s., Panenská 7, Bratislava zmluvu o spotrebiteľskom úvere - pôžička Cetelem na čokoľvek č. XXX XXX XXX XXX XX.. Uviedol, že žalobca vystupoval ako spotrebiteľ, keďže zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo podnikateľskej činnosti. Cetelem Slovensko, a.s. pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca v žalobe namietal absenciu povinných náležitostí v zmysle osobitného zákona o spotrebiteľských úveroch v uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ako prvé namietal nesprávne uvedenú výšku RPMN a zvolený súbor poistenia. Uviedol, že v zmluve je uvedená RPMN 17,1%, pričom skutočná výška RPMN mala byť 18,44% a teda vyššia ako uvedená v zmluve. Podľa žalobcu na posúdenie, či je RPMN uvedená správne, je v prvom rade potrebné vyriešiť otázku, či poistenie úveru bolo podmienkou na poskytnutie úveru. Poukázal na čl. 3 bod 1 uzatvorenej zmluvy, v ktorom je uvedené, že dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení č. F a F uzatvorenými medzi Cetelemom a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s., ktorými sa poistenie riadi, súhlasí s nimi a svojím podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to a) základný súbor poistenia, b) štandardný súbor poistenia, c) rozšírený súbor poistenia. V časti 1 bod 1 zmluvy je uvedené, zvolený súbor poistenia : základný súbor poistenia. Podľa žalobcu z uvedeného jednoznačne vyplýva, že

spotrebiteľ nemal možnosť rozhodnúť sa, či využije službu poistenia alebo nie, ale podpisom zmluvy o úvere mu bolo poistenie prostredníctvom časti 3 zmluvy spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ nanútené, čo vyplýva zo samotného znenia bodu 1.1 časti 3, v ktorom je vo vopred naformulovanom texte, ktorý spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsiahnuté vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení alebo aktuálnymi VPP a svojim podpisom zmluvy o úvere vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Spotrebiteľ teda nemal možnosť rozhodnúť sa, či poistenie ako doplnkový produkt využije alebo nie, ale mohol si už len vybrať konkrétny súbor poistenia. Keďže spotrebiteľ nemal možnosť vylúčiť účinky zmluvy v časti upravujúcej poistenie, ale naopak, ak chcel získať úver, musel zmluvu ako celok prijať, možno dospieť k záveru, že poistenie bolo podmienkou poskytnutia úveru. Uviedol, že ak by totiž chcel spotrebiteľ poistenie odmietnuť, musel by odmietnuť zmluvu ako celok. Podstatná je skutočnosť, že pri uzatvorení zmluvy o úvere musel spotrebiteľ poistenie uzatvoriť. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Prešov č.k. 20 Co 80/2016 zo dňa 27.04.2017, ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16 Co 100/2016 zo dňa 23.02.2017.

2. Ďalej žalobca namietal celkovú čiastku k zaplateniu uvedenú v uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve. Uviedol, že žalovaný nezapočítal do RPMN celkové náklady a to poplatok - odplatu za doplnkové služby poistenie vo výške 3,33% z celkovej čiastky k zaplateniu. Celková čiastka po prepočítaní súčinu výšky splátky 299,44Eur a počtu splátok 114 predstavuje sumu 34.136,16Eur, pričom v zmluve je uvedená iba suma 33.036,06Eur. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6 Co 390/2013, 17 Co 1035/2014 zo dňa 13.05.2015 s tým, že veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi zaplatiť. Ako tretiu chýbajúcu náležitosť zmluvy žalobca namietal spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že spotrebiteľ má byť zrozumiteľne informovaný o termínoch mesačnej splátky a o spôsobe započítania mesačnej splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky. Podľa žalobcu súdy v takýchto prípadoch považujú neuvedenie spôsobu započítania splátky na istinu, úroky a prípadne poplatky za neprijateľnú podmienku a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 10 Co 77/2016 zo dňa 28.02.2017. Ďalšou namietanou náležitosťou bol termín konečnej splatnosti úveru. Uviedol, že účelom tohto ustanovenia je zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda dokedy má splácať spotrebiteľský úver, nakoľko nie je konformné, aby spotrebiteľ musel zo zmluvy vyvodzovať odpočtom počtu mesiacov viažucim sa na poskytnutie úveru, kedy dôjde ku konečnej splatnosti jeho spotrebiteľského úveru. Podľa žalobcu v zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Na základe uvedené má žalobca za to, že úver z úverovej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že žalobca má povinnosť splatiť úver len do výšky skutočnej istiny vo výške 17.000Eur. Žalobca splatil úver v celkovej výške 27.440 Eur, pričom poslednú splátku vykonal dňa 25.10.2016 vo výške 11.800Eur a teda žalovanému uhradil o 10.440Eur viac ako mu bolo žalovaným poskytnuté. Žalobca svoj nárok právne posúdil ako bezdôvodné obohatenie žalovaného na jeho úkor a argumentoval § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Súd vo veci vydal dňa 26.03.2018 platobný rozkaz č.k. 31 Csp 33/2018 - 38. Žalovaný zastúpený právnym zástupcom podal voči platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor. Tento odôvodnil vecne tým, že dňa 19.06.2012 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytnutí platobných služieb, na základe ktorej bol žalobcovi ako dlžníkovi poskytnutý úver 17.000Eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 144 mesačných splátkach, každá vo výške 299,44Eur. Potvrdil, že prijal od žalobcu splátky vo výške 27.440Eur. Tvrdil, že RPMN je vypočítaná správne a je závislá od dvoch parametrov a to celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a celkovej výšky spotrebiteľského úveru s poukazom na § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol definíciu celkových nákladov spotrebiteľa uvedenú v § 2 písm. g) a celkovej sumy, ktorú musí zaplatiť podľa § 2 písm. h) predmetného zákona. Do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom podľa žalovaného patria náklady na poistenie jedine v prípade, ak spotrebiteľ musí navyše uzatvoriť zmluvu o poistení, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Podľa žalovaného poistenie nebolo podmienkou úveru, čo má vyplývať zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, kde má byť uvedené na získanie spotrebiteľského úveru alebo na získanie spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa musí uzavrieť - poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru, je výslovne uvedené nie, ďalšia zmluva o doplnkovej službe nie. Existencia dohody o zrážkach zo mzdy má preukazovať, že bola splnená jedna z alternatívnych podmienok pre poskytnutie úveru tak, ako je

uvedené v štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný tvrdil, že úverová zmluva obsahuje súbor poistenia, ktorý si žalobca zvolil na základe vlastnej slobodnej vôle a sám sa rozhodol pre základný súbor poistenia 3,33%. Taktiež poukázal na čl. 3 ods. 1 bodu 1.2 druhej vety úverovej zmluvy: dlžník berie na vedomie, že poplatok za poistenie uvedený v základných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vyjadrený percentom z mesačnej splátky úveru a je zahrnutý do výšky mesačnej splátky. To znamená, že v časti 1 ods. 1 bode 1.1 úverovej zmluvy je výška mesačnej splátky uvedená spolu s poistným vo výške 3,33% z mesačnej splátky. Výška mesačnej splátky bez poistného je 186,95Eur (t.j. $299,44 \times 100 / 103,33 = 289,79$). Podľa žalovaného celková čiastka k zaplateniu je správna 33.036,06Eur ($114 \times 289,79$ Eur). Čo sa týka rozpisu splátok poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.02.2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve je uvedený ako dátum poslednej mesačnej splátky úveru. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, „ nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Podľa žalovaného je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia celkom nedôvodný.

4. Vzhľadom k odporu podaného žalovaným v zákonom stanovenej lehote, súd uznesením č.k. 31 Csp 33/2018 - 72 zo dňa 26.06.2018 vydaný platobný rozkaz zrušil.

5. Žalobca využil právo repliky, ktorú mu súd umožnil a k odporu žalovaného sa písomne dňa 20.08.2018 písomne vyjadril. V podstate vyjadril svoj nesúhlas s tvrdeniami žalovaného. Poukázal na časový údaj o tom, kedy mal byť formulár predložený (podľa tvrdenia žalovaného pred uzatvorením zmluvy), avšak s poukazom na bod 4 formulára - iné dôležité aspekty - tieto informácie sú platné v deň vystavenia ponuky, t.j. 19.06.2012. Formulár nie je žalobcom podpísaný a nie je zrejmé, či sa s obsahom a rovnako z neho nemožno zistiť, či ide o formulár adresovaný žalobcovi. Uviedol, že formulár o štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere bol žalobcovi predložený súčasne so zmluvou / žiadosťou o spotrebiteľský úver v jeden deň 19.06.2012, ktorý je dňom uzatvorenia zmluvy a čo je zásadné sám žalovaný uvádza, že výška splátky v zmluve priamo počíta s poistným, v ktorej výške je už zahrnuté plnenie poistného. Žalovaný nepredložil súhlas žalobcu s poistením. Pokiaľ žalovaný poukazuje na Dohodu o zrážkach zo mzdy, žalobca uvádza, že aj táto dohoda je imanentnou súčasťou formulárovej zmluvy s poukazom na časť 3 bod 3 dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Teda je rovnako ako aj „ dobrovoľné“ poistenie súčasťou formulárovej zmluvy. Zmluva i formulár sú vopred pripravenými, žalovaným vyplnenými tlačivami (čo je zrejmé, nakoľko boli vyplnené elektronickými prostriedkami, nie rukou) a žalobca takto preformulované znenie zmluvy mohol prijať alebo odmietnuť ako celok, čo napokon vplýva i z toho, že žalobca nijako na zmluve neparticipoval, táto mu bola predložená len na podpis. Žalobca mal uzatvoriť poistenie prostredníctvom formulároveho znenia zmluvy časti 3 bod 1 pod názvom spoločné ustanovenia k zmluve o spotrebiteľskom úvere :“Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení č. CTM a CTM3059, uzatvorenými medzi Cetelem a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s., Plynárenská 7/C, 821 09 Bratislava, platnými v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami Poisťovne Cardif Slovakia, a.s., ktorými sa toto poistenie riadi, súhlasí s nimi a svojim podpisom vyjadruje svoj súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Z nasledujúceho textu zmluvy vyplývajú možnosti poistenia. Podľa žalobcu je zrejmé, že žalovaný nemal možnosť odmietnuť doplnkovú službu poistenia. Uviedol, že zmluva vôbec nevytvára priestor pre prípadné odmietnutie poistenia spotrebiteľom. Poukázal na to, že v bode 1.1 v časti 1 úverovej zmluvy je síce uvedené, že ide o zvolený súbor poistenia, ale je nepochybné, že kolónka zvolený súbor poistenia bola vyplnená žalovaným, teda toto poistenie nemohol žalobca ovplyvniť v tom smere, že by si skutočne mohol zvoliť nejaký iný súbor poistenia, resp. poistenie už pri podpise zmluvy odmietnuť. Žalobca poukázal na to, že poistná zmluva mohla byť uzatvorená iba ako zmluva v prospech tretieho. Je zrejmé, že poistenie nie je fakultatívny inštitút - čo vyplýva z preformulovanej zmluvy koncipovanej žalovaným a poukázal aj na to, že žalovaný nepredložil žiadne relevantné dôkazy v súvislosti s dohodnutým poistením. Žiadal o predloženie záznamu o rokovaní so žalovaným, návrhu poistnej zmluvy a samotnej poistnej zmluvy, ktorá by bola podpísaná žalobcom. Žalobca poukázal na rozhodnutie v obdobnej právnej veci Krajského súdu Košice č.k. 2 Co 31/2016 zo dňa 02.03.2017 a Krajského súdu Bratislava č.k. 3 Co 331/2015 zo dňa 26.10.2015, Krajského súdu Žilina č.k. 10 Co

627/2014 zo dňa 30.04.2015, Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 16 Co 100/2016 zo dňa 23.02.2017. Žalobca zotrval aj na svojím ďalších námietkach ohľadne nedostatkov náležitostí uzatvorenej úverovej zmluvy uvedených v žalobe a poukázal na judikatúru v oblasti rozpisu splátok úveru , celkových nákladov ako aj konečnej splatnosti úveru.

6. Žalovaný využil v konaní právo dupliky a písomne sa podaním zo dňa 12.09.2018 vyjadril k replike žalobcu. Opísal priebeh uzatvorenia zmluvy tak, že žalobca dňa 19.06.2012 požiadal o poskytnutie úveru prostredníctvom webovej stránky žalovaného a na základe jeho žiadosti mu bola zaslaná úverová zmluva s kompletnou zmluvnou dokumentáciou. Žalobca tieto dokumenty vyplnil, podpísal a zaslal žalovanému. Ich prijatie žalovaný zaevidoval dňa 11.07.2012. Tvrdil, že žalovaný následne mal komunikovať so žalobcom aj telefonicky, a overoval si údaje. Je podľa neho zrejmé, že žalovaný sa mal možnosť s obsahom zmluvy oboznámiť. Zotrval preto na dôvodoch uvedených vo svojom odpore. Poukázal opätovne na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ohľadne rozpisu splátok. Čo sa týka žiadanej poisťnej zmluvy, ktorej vykonanie navrhol žalobca, žalovaný uviedol, že rámcová zmluva bola uzatvorená medzi žalovaným ako poisťníkom a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s. ako poisťiteľom. Samotný poistený poistnú zmluvu neuzatváral, nie je účastníkom poisťnej zmluvy, ale je účastníkom poisťného pomeru, ktorý vznikol uzatvorením poisťnej zmluvy. Poistenému vznikajú práva a povinnosti z poisťného pomeru tým, že prejaví súhlas s poistnou zmluvou. Zotrval na tom, že nárok žalobcu je nedôvodný.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2012, potvrdením o splatení spotrebiteľského úveru zo dňa 28.10.2016, kalkulačkami pre výpočet RPMN, úverová zmluva - predsporová výzva zo dňa 13.03.2017, výpis z účtu Q. potvrdením zo dňa 09.05.2018 o odfinancovaní peňažných prostriedkov, potvrdením o prijatých splátkach, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, osobný dotazník CETELEM zo dňa 10.07.2012, oznámenie zo dňa 23.07.2012, zisťovanie potrieb klienta zo dňa 10.07.2012, a zistil nasledujúci skutkový stav veci.

8. Zo zmluvy označenej ako zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb datovaná dňom 19.06.2012 zistil, že zmluva bola uzatvorená medzi spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783, sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava a dlžníkom - žalobcom. V bode 1.1. časť I zmluvy sú uvedené zmluvné náležitosti a to výška úveru 17.000Eur, účel úveru - pôžička na čokolievky, výška úrokovej sadzby 15,89%, počet mesačných splátok 114, zvolený súbor poistenia: základný súbor poistenia, poplatok za poistenie 3,33%, výška mesačnej splátky 299,44Eur, RPMN: 17,01%, celková čiastka k zaplaceniu 33.036,06Eur, priemerná RPMN 12,55%, splatnosť splátky 15 deň v mesiaci, splatnosť prvej splátky : 15 deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške. Termín konečnej splatnosti úveru: dátum poslednej mesačnej splátky úveru. Konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru. V časti 3 zmluvy sú uvedené spoločné ustanovenia a pod bodom 1.1 - 1.7 sú ustanovenia týkajúce sa poistenia. V bode 1.1. časti 3 zmluvy je uvedené dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2049 a CTM3059, uzavretými medzi Cetelem a Poisťovňou Cardif Slovakia, a.s., platnými v čase podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a s aktuálnymi Všeobecnými poistnými podmienkami Poisťovne Cardif Slovakia, a.s., ktorými sa toto poistenie riadi, súhlasí s nimi a svojím podpisom na zmluve o spotrebiteľskom úvere vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach a to a) základný súbor poistenia, b) štandardný súbor poistenia, c) rozšírený súbor poistenia, d) súbor poistenia senior.

9. Medzi stranami sporu bolo nesporné a predloženým potvrdením o splatení spotrebiteľského úveru (na čl. 10 spisu), výpismi z účtu, potvrdením spoločnosti CETELEM (na čl. 53 spisu), potvrdením Cetelem (na čl. 54,55 spisu) aj riadne preukázané, že žalobcovi bola právnym predchodcom žalovaného poskytnutá suma 17.000Eur a žalobca uhradil žalovanému sumu 27.440Eur. Pričom celý spotrebiteľský úver bol v zmysle potvrdenia na čl. 10 spisu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO zo dňa 28.10.2016 riadne žalobcom splatený.

10. Z kalkulačky RPMN predloženej žalobcom (na čl. 11) spisu vyplýva, že pri parametroch úveru : výška úveru 17.000Eur a mesačných splátkach 299,44Eur a počte splátok 30 by RPMN bola vo výške 18,44%. Z verejne dostupnej kalkulačky RPMN portálu sme.sk súd zistil, že pri výške úveru 17.000Eur a mesačných splátkach 299,44Eur v počte splátok 114 by RPMN bola vo výške 18,16% a splatená suma vo výške 34.136,16Eur.

11. Žalobca dňa 13.03.2017 adresoval žalovanému predsporovú výzvu. Uviedol, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorená s ich spoločnosťou je v rozpore s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a má neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spôsobujú jej bezúročnosť a bez poplatkov. Navrhli žalovanému dohodu o urovaní a to vrátenie preplatku, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia. Súčasne uviedli, že ak neakceptujú uvedené riešenie do 3 dní od doručenia výzvy na adresu Advokátskej kancelárie D. sú pripravený podať žalobu na príslušný súd.

12. Žalovaný predložil súdu štandardné európskej informácie o spotrebiteľskom úvere. Predmetné informácie nie sú podpísané žiadnou zmluvnou stranou, sú na nich uvedené informácie o úvere. Žalovaný vo svojej obrane poukazoval na bod 3. V ktorom je okrem iného uvedené, že na získanie spotrebiteľského úveru alebo spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok sa musí uzavrieť - poistenie na zabezpečenie spotrebiteľského úveru, kde je vo vedľajšom stĺpci uvedené, že „nie“.

13. Taktiež žalovaný predložil súdu osobný dotazník zo dňa 10.07.2012 podpísaný dlžníkom týkajúci sa majetkových pomerov dlžníka a jeho osobných údajov.

14. Z kalkulačky RPMN pre spotrebiteľský úver (na čl. 65 spisu predloženú žalovaným) súd zistil, že ide o kalkulačku RPMN z portálu sme.sk, kde pri mesačných splátkach 289,79 Eur a dobe splácania 114 mesiacov, pri výške úveru 17.000Eur by RPMN bola vo výške 17,10%.

15. Z tlačiva datovaného dňa 10.07.2012 označeného ako zisťovanie potrieb klienta a oboznámenie s ponúkanými službami CETELEM súd zistil, že žalobca v predmetnom tlačive iba začiarkol s akými finančnými službami má už skúsenosti pričom začiarkol všetky možnosti, t.j. kreditná karta, spotrebiteľský úver, poistenie schopnosti splácať úver, iné druhy spotrebiteľských úverov alebo finančných služieb.

16. Otázka pasívnej legitímácie žalovaného bola v konaní nesporná a žalovaný túto skutočnosť nenamietal. Súd pre úplnosť uvádza, že v zmysle výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I spoločnosti, ktorá poskytla žalobcovi úver, t.j. CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783 oddiel Sa, vložka č. 2435/B vyplýva, že spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. zanikla pričom jej právnym nástupcom je žalovaný. V danom prípade teda pasívna legitímácia žalovaného je daná.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 19.06.2012, t.j. ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu 19.06.2012, t.j. ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. ku dňu 19.06.2012, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so

zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo ho získal za ponúkaných podmienok.

20. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. ku dňu 19.06.2012, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

21. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. ku dňu 19.06.2012, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumie celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

22. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. ku dňu 19.06.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzobami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

23. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. ku dňu 19.06.2012, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, t.j. ku dňu 19.06.2012, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzatvorenej so spotrebiteľom.

25. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

26. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná. Súd posúdil uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2012 medzi žalobcom ako dlžníkom a právnym predchodcom žalovaného spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783 ako veriteľom ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere na ktorú je potrebné právne aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy ako aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa ochrany spotrebiteľov. Skutočnosť, že ide o spotrebiteľský vzťah vyplýva z uzatvorenej zmluvy, v ktorej je táto skutočnosť aj výslovne uvedená s odkazom na zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalobca v žalobe uviedol, že zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, nie na účely podnikania, pričom aj v samotnej zmluve nie je takýto údaj uvedený. Medzi stranami sporu nebolo ani sporné, že ide o spotrebiteľský právny vzťah medzi veriteľom - právnickou osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

32. Súd žalovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia posúdil podľa ustanovení § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, teda podľa právnej úpravy bezdôvodného obohatenia, pričom ide o žalobu na plnenie podľa § 137 písm. a) Civilného sporového poriadku. Predpokladom pre vznik bezdôvodného obohatenia bolo preukázanie vzniku nároku žalobcu na bezúročnosť a bezpoplatkovosť uzatvorenej zmluvy o úvere z dôvodov porušenia zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

33. Súd dospel k záveru, že žalobca v konaní uniesol bremeno tvrdenia a aj dôkazné bremeno ohľadne skutočnosti, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2012 uzatvorená medzi spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s. a žalobcom treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov, v dôsledku nesplnenia povinností uvedených v § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy. V prvom rade predmetná zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, pretože zmluvou uvádzaný údaj pozostáva zo sumy splátok, avšak bez poistného. Medzi stranami sporu bola sporná otázka, či malo byť poistenie zahrnuté do celkových nákladov úveru a teda aj do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť a do výpočtu RPMN. Vyriešenie tejto otázky bolo závislé s poukazom na ustanovenie § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch od skutočnosti, či spotrebiteľ musel navyše uzatvoriť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo ho získal za ponúknutých podmienok. Keďže, ak by išlo o tzv. povinné poistenie bez možnosti spotrebiteľa uzatvoriť zmluvu bez poistenia, toto poistenie by muselo byť s poukazom na § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch zahrnuté do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom celkové náklady spotrebiteľa sú veličinou z ktorej sa určuje celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť s poukazom na § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, čo je súčasne obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

34. Súd po vyhodnotení všetkých skutkových tvrdení strán sporu ako aj vykonaných listinných dôkazov dospel k záveru, že žalobca preukázal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.06.2012 mu neumožňovala poistenie neuzatvoriť, poistenie bolo ako doplnková služba ustanovená právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom do zmluvy a žalobca musel s predmetnou doplnkovou službou súhlasiť, ak chcel zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzatvoriť. V danom prípade z dupliky žalovaného vyplýva, že žalobca požiadal o poskytnutie úveru právneho predchodcu žalovaného dňa 19.06.2012 a to formou elektronickej žiadosti. Zo žiadnych listinných dôkazov a ani skutkových tvrdení nevyplýva, že by žalobca žiadal aj o poistenie úveru. Veriteľ spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. žalobcovi obratom

zaslala elektronicky zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej už v rámci splátok je zahrnutá suma poistného vo výške 3,33%, ako aj to, že súčasťou zmluvných podmienok je doplnková služba základný súbor poistenia. V zmluve absentuje akákoľvek možnosť pre dlžníka - žalobcu, aby s uzatvorením doplnkovej služby poistenia vyslovil nesúhlas.

35. Ako správne argumentoval žalobca v časti 3 bode 1.1. v zmluve je uvedené vo formulárovej zmluve predpripravenej žalobcom, že žalobca súhlasí s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. A teda ani spoločné ustanovenia nepredpokladajú, že by žalobca mohol poistenie odmietnuť, resp., že by zmluva bez tejto služby nebola uzatvorená. Jednoducho povedané, žalobcovi bola ako spotrebiteľovi elektronickými prostriedkami zaslaná formulárová zmluva, ktorej obsah nemohol ovplyvniť, ktorú žalovaný (resp. spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s.) uzatváral dlhodobo so spotrebiteľmi, bez možnosti poistenie odmietnuť, v zmluve bola uvedená povinná doplnková služba poistenia, za ktorú si žalobca v zmluve určil poplatok vo výške 3,33%, ktorý už zahrnul do výšky splátok úveru. To, že bolo poistenie zahrnuté do splátok úveru, že toto poistenie nebolo zahrnuté do celkovej čiastky úveru a ani do výpočtu RPMN nebolo v konaní medzi stranami sporu sporné a vyplýva aj z ich písomných podaní.

36. Žalovaný sa vo svojom prednese na pojednávaní bránil tým, že žalobca mohol zmluvu nepodpísať, alebo požiadať o zmenu jej ustanovení. Samotné tvrdenie, že žalobca mohol nepodpísať zmluvu len prisvedčuje tomu, že žalobca nemal možnosť ovplyvniť uzatvorenú zmluvu a buď zmluvu s povinným poistením podpísať alebo ju odmietnuť a tým úver nedostatť. Tvrdenie, že žalobca mohol požiadať o zmenu zmluvy v prípade formulárovej zmluvy, ktorú spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. používala pri poskytovaní úverov nie je pre súd dôveryhodné a žiadnym spôsobom žalovaný túto skutočnosť nepreukázal. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné podmienky, ktoré žalobca nemohol ovplyvniť, nakoľko boli pripravené už vopred, pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca v čase uzatvorenia zmluvy nekonal v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti.

37. Zo samotnej uzatvorenej zmluvy nevyplýva žiadna možnosť, aby žalobca - spotrebiteľ mohol požiadať o zmenu ustanovení, nesúhlasí s doplnkovou službou. Žalovaný tvrdil, že spotrebiteľ sa mal možnosť so zmluvou riadne v domácom prostredí oboznámiť. Súd preto poukazuje na § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prejednávanej spore ide jednoznačne o prípad formulárovej zmluvy predkladanej spotrebiteľom v prípade záujmu o úver, ktorej obsah spotrebiteľa nemohli v žiadnom prípade ovplyvniť. Obrana žalovaného spočíva v tom, že žalobcovi zaslal tlačivo štandardné európske informácie, v ktorom je uvedené, že poistenie je nepovinné je nedôvodná. Žalobca poprel, že by mu bolo predmetné tlačivo zaslané a žalovaný nepreukázal jeho doručenie žalobcovi. Avšak v danom prípade súd musí zopakovať skutkové zistenia vyvedené zo samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá na rozdiel od predmetného tlačiva neobsahuje žiadnu možnosť pre spotrebiteľa poistenie odmietnuť a v zmluve je poistenie zahrnuté už v splátkach a žalobcovi zmluvné dojednania dávajú možnosti si zvoliť iba druh poistenia. Teda tvrdenie o nepovinnom poistení uvedené v predmetnom tlačive - európske informácie, nie je pravdivé s poukazom na znenie samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Argumentácia ohľadne uzatvorenia aj dohody o splátkach spotrebiteľom je taktiež irelevantná. Je zrejmé, že aj táto dohoda o splátkach bola žalovaným vopred pripravená, pričom súčasne do zmluvy o úvere zahrnul aj povinné poistenie.

38. Súd teda na základe horeuvedených záverov uvádza, že poistenie ako doplnková služba bolo povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere vopred pripravenej právnym predchodcom žalovaného a spotrebiteľ musel túto doplnkovú službu poistenia prijať, ak chcel zmluvu uzatvoriť. V danom prípade teda celkové poistenie malo byť súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom v súlade s § 2 písm. g) a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. Medzi stranami sporu bolo nesporné a táto skutočnosť vyplýva aj z uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy o úvere, že poistenie právny predchodca žalovaného do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ani do výpočtu RPMN nezahrnul. Celková čiastka úveru po prepočítaní výšky splátky úveru obsahujúcej poistenie vo výške 299,44Eur a počtu splátok

114 predstavuje sumu 34.136,16Eur a nie ako je v zmluve uvedené sumu 33.036,06Eur. Zmluve je teda ako už súd uviedol vyššie uvedená nesprávna výška celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Požiadavku § 9 ods. 2 písm. j zákona o spotrebiteľských úveroch naplňa len uvedenie správneho údaju v zmluve, nie údaju ľubovoľného. Pre nesprávny údaj tak platí za v zmluve absentujúci a v zmluve z tohto dôvodu chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j zákona o spotrebiteľských úveroch.

39. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere je ďalej uvedený nesprávny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a to v neprospech spotrebiteľa. Keďže žalovaný použil pri výpočte RPMN nižšiu celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nezahrnul do nej poplatok za povinné poistenie úveru. Logickým dôsledkom predmetnej skutočnosti je, že RPMN uvedená v uzatvorenej zmluve je v nižšej výške ako by mala pri započítaní vyšších celkových nákladov zahrňujúcich poistenie mala v skutočnosti byť a teda jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. V zmluve bola uvedená výška RPMN vo výške 17,1%, pričom podľa kalkulačky pre výpočet RPMN z portálu sme.sk, by bola RPMN v prípade zahrnutia poistného do výpočtu RPMN vo výške 18,16%. Uvedená skutočnosť taktiež spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené úver poskytnutý žalobcovi predmetnou úverovou zmluvou je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov pre nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch a pre nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 17000Eur a že podľa rozpisu splátok žalovanému uhradil žalobca celkovo sumu 27440Eur. Táto skutočnosť vyplýva aj z rozpisu úhrad žalobcu predloženého tak žalobcom ako aj žalovaným. Žalobca však vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bol žalovanému povinný vrátiť iba sumu poskytnutej istiny vo výške 17000Eur, ktorú mu aj vrátil v lehote konečnej splatnosti úveru v celej výške. Žalobca nad rámec sumy 17.000Eur teda uhradil žalovanému bez právneho dôvodu sumu (27440 - 17000) = 10440Eur, čím sa žalovaný na jeho úkon bezdôvodne obohatil podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca v žalobe uniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, ktorý sa na jeho úkon obohatil bez právneho dôvodu. Žalovaný je právnym nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35 787 783 a teda je pasívne legitimovaným subjektom v spore, čo bolo medzi stranami sporu nespornou skutočnosťou. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Súd preto v súlade s § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaviazal žalovaného na zaplatenie bezdôvodného obohatenia žalobcovi vo výške 10.440 Eur.

41. Z hľadiska právnej istoty súd poukazuje na to, že odvolacie súdy sa už opakovane zaoberali totožnou otázkou zahrnutia poistného do výpočtu RPMN v rámci posudzovania obdobnej formulárovej zmluvy spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. a opakovane konštatovali totožne ako súd prejednávanej veci bezúročnosť a bez poplatkovosť predmetnej formulárovej zmluvy. Napríklad Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 2 Co 184/2016 zo dňa 13.06.2018 uviedol, že pre posúdenie toho, či RPMN bola v zmluve o úvere uvedená, resp. správne určená, je v prvom rade potrebné vyriešiť otázku, či poistenie úveru bolo podmienkou pre poskytnutie úveru. Ďalej Krajský súd v Bratislave citoval totožnú časť 3 bod 1 zmluvy o úvere a na to konštatoval, že z uvedeného jednoznačne vyplýva, že spotrebiteľ nemal možnosť rozhodnúť sa, či využije službu poistenia alebo nie, ale podpisom zmluvy o úvere mu bolo poistenie prostredníctvom časti 3 zmluvy spoločné ustanovenia k ZoSÚ a ZoRSÚ nanútené, čo vyplýva zo samotného znenia bodu 1.1 časti 3, v ktorom je vo vopred naformulovanom texte, ktorý spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, obsiahnuté vyhlásenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení alebo aktuálnymi VPP a svojím podpisom zmluvy o úvere vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Keďže spotrebiteľ nemal možnosť vylúčiť účinky zmluvy v časti upravujúcej poistenie, ale naopak, ak chcel získať úver, musel zmluvu ako celok prijať, možno dospieť k záveru, že poistenie bolo podmienkou poskytnutia úveru.

42. Obdobne konštatovali nesprávnosť uvedenia RPMN v obdobnej formulárovej zmluve aj ďalšie súdy. Napríklad KS v Trenčíne v rozsudku 6 Co 403/2017 zo dňa 08.06.2018 uviedol, že podľa názoru odvolacieho súdu uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda do celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Poistenie ako také má žalobca vopred predformulované a v zmluve sa nenachádzal údaj o možnosti neuzatvoriť poistenie. Poistné ako také je podľa názoru súdu spotrebiteľovi nanútené, pretože žalobca, ktorý sprostredkováva poistenie má

ekonomický záujem na takomto uzavretí poisťnej zmluvy, pretože uvedené sprostredkovanie zrejme nerobí bezodplatne. Obdobne konštatoval aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku 5 Co 137/2018 zo dňa 16.01.2019.

43. Súd pre úplnosť uvádza, že ďalšiu argumentáciu žalobcu posúdil ako nedôvodnú. Čo sa týka neuvedenia termínu konečnej splatnosti žalovaným, súd sa plne stotožňuje s obranou žalovaného v tom zmysle, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nutne uvedený iba konkrétny dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, keď konečná splatnosť môže byť v zmluve určená i iným spôsobom ako uvedením dátumu, avšak takým, ktorým je nesporné a jednoznačne určiteľný - vypočítateľný dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky. Súd poukazuje napríklad na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 24 Co 795/2014 zo dňa 26.08.2015. Pričom takýto záver možno vyvodiť aj z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej. Konajúci súd sa stotožňuje taktiež so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenými v uznesení č.k. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018. Súd má za to, že vo svetle najnovšej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, vychádzajúc z účelu smernice EP a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, právnych záverov vyjadrených v rozsudku Európskeho súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, účelu § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je potrebné predmetné ustanovenie interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky.

44. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

45. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (účinného od 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Keďže sa žalovaný dostal s plnením súdom priznanej istiny do omeškania, vznikla mu povinnosť uhradiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% (v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.) z dôvodne uplatnenej sumy 10440,- Eur. Žalobca predložil súdu písomnú výzvu - úverová zmluva - pedsporová výzva zo dňa 13.03.2017, ktorú súd posúdil podľa obsahu ako výzvu na úhradu bezdôvodného obohatenia. Žalovaný v konaní nenamietal doručenie predmetnej výzvy, jej obsah a ani spôsob uplatnenia úrokov z omeškania. Súd preto tieto skutkové tvrdenia žalobcu považoval za nesporné a priznal žalobcovi úroky z omeškania od 17.03.2017, t.j. (lehota na plnenie bola uvedená vo výzve tri dni plynúca od 14.03.2017) deň nasledujúci po uplynutí lehoty na plnenie.

48. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní plne úspešný, a preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému. O výške náhrady trov rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

52. Podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá

v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom.

53. V danom prípade bol žalobca v konaní oslobodený od súdnych poplatkov v súlade s § 4 ods. 2 písm. u) zákona o súdnych poplatkoch. Súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel a z tohto dôvodu podľa výsledku konania je súdny poplatok v súlade s § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch povinný zaplatiť žalovaný v celom rozsahu. Súdny poplatok bol určený podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov zákona o súdnych poplatkoch a to ako 6% z 10440€, t.j. vo výške 626 Eur. Súd preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 626 Eur v lehote do 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).